

de mindre Kommuner, tilbage paa det samme Punkt som i sin Tid, da Institutionen skulde staves, og man ikke havde overdreven Kjærlighed til den kommunale Frihed, da man ialtsald ikke havde og ikke kunde have tilstrækkelig Bevidsthed om, hvilke Kræfter der vare tilstede for at haandtere den; og saaledes er det blevet saedvansmæssig Ret hos os, hvilken jeg beder, at Rigsdagen ikke vil skyde fra sig, at navnlig Amts-kommunerne have større Myndighed, end de kunne legitimere ved Lov, og dertil hører, at der findes forskjellige Gjenstande, som de have taget ind under deres Virksomhed, og hvortil de have bevilget Penge, uden derfor at kunne paavise nogen Lovparagraf. Jeg har kun holdt paa, at det skulde stee med Regjeringens Samtykke, og denne har ikke taget i Betænkning, naar den billige Ting, da at meddele et saadant Samtykke. Saaledes er altsaa virkelig Livet vøjet ud over Loven, og derfor er efter min Mening Dieblisset nu kommen til at lempe Loven efter Livet, til at bringe dem i fuldstændig Samklang. Hvad der med Hensyn til Flyttefor- eningerne er gjort af Auntsraadene, er ikke Andet, end hvad der er fuldkommen stemmende med den hele Udviklingsgang, og ikke Andet, end hvad der ved mangfoldige Leiligheder er anerkjendt af selve Rigsdagen. Thi affeet fra, at det vilde være en underlig Forblytning af Rollerne; at Rigsdagen skulde modsætte sig, at Regjeringen indrømmede Kommunerne, hvad den strengt taget ikke er nødt til, har Rigsdagen selv givet Anvisning paa denne Fremgangsmaade, ved at den jævnligen gennem Finantsloven har bevilget Veløb under den udtrykkelige Forudsætning, at vedkommende Kommuner ogsaa fra deres Side hidroge Noget til det omhandlede Formaal.

Jeg skal endelig til en anden æret Taler (Sesøen) bemærke, at der om meget føie Tid vil blive givet Rigsdagen, og altsaa ogsaa ham, Leilighed til fuldstændig og grundig at beskæftige sig med det Spørgsmaal, hvorvidt der i den vedtagne Jernbanelov bør foregaae Forandring. Det ærede Medlem vil da være i det overordentlig heldige Tilfælde, at kunne bømme om denne Sag med fuldstændig

Rundskab til alle de Forhold, som der komme i Betragtning. Det er undertiden nødvendigt og Noget, der ikke kan undgaaes, hverken i det private eller det offentlige Liv, at der maa tages Beslutninger, uden at man har den fornødne Rundskab om det, hvorom der besluttet; dette er nu engang saaledes, og enhver alvorlig og samvittighedsfuld Mand betragter det som en slem Omstændighed. I dette Tilfælde kan jeg nu trøste det ærede Medlem med, at han vil komme til at tage sin Beslutning, og hvad der gjælder ham, gjælder hele Rigsdagen, efter at alle de Data og Oplysninger, der høre til for at tage en fornuftig Beslutning, fuldstændig foreligge i deres hele Omfang.

Formanden: Rigsdagsmanden for Rjøbenhavns Amts 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

R. Pedersen: Med Hensyn til, hvad jeg bemærkede før om Anskaffelsen af Remonteheste fra Kommunerne Side, maa det blot være mig tilladt at tilføie, at det naturligvis ikke var min Tanke, at Indkjøbet af Hestene skulde stee paa Fællesstatens Bekostning, thi jeg veed meget vel, at dette vedkommer Kongeriget. Grundene, til at jeg gjorde min Henstilling, vare heller ikke, fordi jeg tænkte mig, at Kommunerne maatte kjøbe disse Heste dyrere end Remontekommissionen, men for at opnaae, at man ikke den ene Dag modtog en Hest, som man kasserede den næste. Jeg antog, at naar Remontekommissionen selv indkjøbte Hestene, vilde den derved tage saadanne Hensyn, at de kom til at staae længere i Tjenesten, end naar de leveres af Kommunerne.

N e t t e l s e.

Ep. 58, Lin 12 fg. f. n.: „skal jeg af Agtelse for Inge-
manns Minde . . . at lade“ læs: „skal jeg til-
lade mig at foreslaae det ærede Thing, at det af
Hoiagtelse for Ingemanns Minde . . . vil lade“